

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravnistvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 186.

V Ljubljani, v sredo 16. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Strajk v mestnem zastopstvu zagrebškem.

(Konec.)

Da mestni župan ni pravilno ravnal vkup s svojimi privrženci, je najboljši dokaz sledeče. Da se stranki pomirite, sklenila je večina z županom dovoliti, da opozicija predá v prvi sednici mestnega zastopstva protest proti ravnanju mestnega župana v tem pogledu, potem pa, da se preide na dnevni red. Ali opozicija v svojem pravu ni hotela o tej ponudbi niti razpravljati, ker ona išče po postavi svoje pravice, a ni za nobene kompromise. Mestni župan bi se bil na ta način rešil iz neugodnega položaja, ali opozicija bi se bila na ta način le ponižala, ko bi pustila, da se more postava tako prezirati. Zatorej zdaj vladni listi grdiyo opozicijske zastopnike, da so le oni krivi, če ne bode mesto vrejeno, kakor bi moglo biti ter opominjajo mestjane, da naj pri bodočih volitvah ne volijo takih zastopnikov za zastopstvo, ki nimajo sreča za prebivalce mesta Zagreba. To je gotovo drzovit in hinvask način agitacije za bodoče mestne volitve. Nočemo hvaliti bivše večine mestnega zastopstva kot pospeševalteljice mestnega napredka, ali toliko sreča je gotovo imela za mesto, kolikor ga ima sedanja večina, a vrh tega jo je dičilo svojstvo, da je branila povsodi narodni ponos, kar se o sedanji večini ne more trditi. Zanimivo je pri vsem tem pa to, da sedanji opozicijski zastopniki ne morejo zgubiti svojega mandata, kajti po mestnem statutu morate za to glasovati dve tretjine mestnih zastopnikov, a teh dveh tretjin ni v mestnem zastopstvu. Mesto Zagreb ima namreč 40 zastopnikov, za večino dveh tretjin mora jih biti najmanj 27, a današnja večina jih ima samo 25; tedaj ona ne more skleniti proti manjšini veljavnega sklepa v guhitku službe.

„Narodne Novine“ zatorej kar naravnost trdijo, da je to razlog, da je opozicija tako drzovita, kar

je pa prav neverjetno, saj se opozicija ne boji novih volitev, pač pa vladna stranka, kar se deloma vidi iz pisanja vladnega lista, ko trdi, da je opozicija provzročila ta prepir le zato, da pride do novih volitev, pri katerih misli zmagati, kajti vrlo jej je žal, da ne gospodari nič več v mestnem zastopstvu. To je pa po vladnem listu račun brez krčmarja, kajti vlada ne bode pristala na nove volitve, ko bi si bila zmage svesta; ali pri današnjih okoliščinah, ko se je opozicija zedinila, vladi ni mogoče v mestno zastopstvo dobiti dvetretjinsko večino. Ali če z novimi volitvami tega ne doseže, ni vredno, volitve pred določenim časom razpisavati. Mogoče pa je, da se v bodočem deželnem zboru predloži kakšna sprememba mestnega statuta v tem smeru, da se vladni stranki pomore do take večine, potem bi se seveda tudi v mestnem zastopstvu vsi posli tako lepo opravljali v korist vladne stranke, kakor v deželnem zboru, odkar je opozicija v njem decimirana. Do tega časa pa se bode še mnogo savske vode izlilo v Črno morje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. avgusta.

Okrajni šolski svet v Gmundenu je hudo obsodil postopanje okrajnega glavarja barona Aichelburga, kateri je govoril pri Hasnerjevi slavnosti v Ischlu in se izrekel, da zastopa okrajni šolski svet. Po večini konservativni okrajni šolski svet je odločno ugovarjal, da bi bil okrajni glavar mogel govoriti v njegovem imenu, ker ga ni pooblastil. Sklenil je, da se vsa ta stvar predloži deželnemu šolskemu svetu. Okrajni glavar je zatrjeval, da so listi njegov govor napak poročali, kajti on ni rekel, da govori v imenu gmundenskega okrajnega šolskega sveta. „Linzer Volksblatt“ pa misli, da se najbrž le okrajni glavar več prav ne spominja, kaj je govoril. Kako je mogoče, da bi ga bili vsi časniški poročevalci napak razumeli, ko so vendar vsi

trdili, da je okrajni glavar govoril v imenu okrajnega šolskega sveta? Tudi se še v nobenem listu ni to poročilo preklicalo.

Štirinajstletnica grofa Taaffeja vlade. Te dni je minulo štirinajst let, kar je grof Taaffe ministerski predsednik. Od tistih ministrov, ki so sprva z njim vladali, je še jedini grof Falkenhayn, drugi so se pa že vsi premenili. Nekateri portfelji že imajo tretjega imejitelja. Zadovoljna ni nobena stranka ob Taaffejevi štirinajstletnici. Češki listi pišejo, da se je grof Taaffe izneveril svojemu prvotnemu programu. Levičarjem ni všeč, da se ministerski predsednik ne more odločiti za to, da bi sestavil novo večino iz levičarjev in Poljakov. Oficijozni listi seveda hvalijo grofa Taaffeja vladanje in po njih mislih že posebno to dokazuje, da grof Taaffe dobro vlada, ker se dolgo obdrži. Iz vladnih glasil se tudi to vidi, da ministerski predsednik nikakor ne misli odstopiti, če tudi nima zanesljive večine, temveč misli vsaj še počakati, da bo slavil še petnajstletnico svojega vladanja.

Ulični napisi v Brnu. Kakor piše „Extra-Post“, bode se vprašanje o uličnih napisih v Brnu kmalu povoljno rešilo za Čehe. Bomo videli, če bo res. Dosti upanja pač še ni, kajti vlada navadno nič posebno ne hiti ustreči Slovanom. Sicer se pa moramo vprašati, kdaj se vpeljejo dvojezični napisi v Celovec, Opavi, Gorici in Trstu, ki so tudi glavna mesta dvojezičnih kronovin z mešanim prebivalstvom? Kar velja za Prago in Ljubljano, mora pač veljati za druga mesta. Če res morajo v takih mestih biti dvojezični napisi, kako pač, da vladni organi to še le sedaj vedó, ko so se hoteli odpraviti taki napisi v Ljubljani in Pragi? Po našem mnenju bi pač bila vladna dolžnost, skrbeti za zakonite razmere povsod, brez ozira na narodnost. Tako se nam pa nehoté vsiljuje misel, da bi vlada le rada nemščini polagoma zagotovila prednosti državnega jezika.

Bosna in Hercegovina. Mi smo iz tega, da spremljata pl. Kallay-a po Bosni in Hercegovini

LISTEK.

Črtice iz somatologije.

(Po predavanju dr. Žlobudral-a priobčuje za kratek čas Lj. žarjev Franceelj.)

X. Vrat.

Nekaj posebnega pri človeku je vrat, ki veže glavo z životom, kakor „ožina panamska“ južno s severno Ameriko. Po svoji kakovosti je ali dolg, kratek, debel ali tanek ali trd. Od tod tudi neka ne ravno čislana lastnost pri človeku: trdovratnost. Nekateri ljudje pusté, da jim na vratu vzrase neka pritliklina, ki ji po domače pravimo goža ali krof. Za časa turških vojsk so v tem oziru sloveli zlasti nekateri naši predniki, če smemo verjeti narodni pesmi, ki pravi, da so se bali iti nad Turka, češ: „Bi vratove naše vgladal, Kdo v, kaj bi nam povedal“.

Kakor se jezik lahko steguje, tako tudi vrat. Če človek potem res kaj dalje vidi, je to za radovedneže precejšnja dobrota. Vratu pa nimamo le zato, da glavo in život vkupe drži, marveč možki ga imamo tudi zaradi tega, da lahko pri sraciji „bišele“ nosimo, ženske pa zavoljo „zavratnih rut“. Štacu-

narji bi morali vsled tega posebno hvalo vedeti Stvarniku, kajti v nasprotnem slučaju bi mnogo manj prodali „kotenine“ in „moderpolana“ za moške srajce, koliko manj pa še le „rut za zavrat“!

Vrat nas tudi lahko boli, kar še ni tako hudo; če se pa vname (Halsentzündung), pa nekateremu že tako preseda, da si ga prereže in potem je prost vseh telesnih bolečin in bolezni. Večji del pa dokaže preiskava, da je imel tak negodnik tudi možgane vnete.

Na vrat se nam semtrtje kedo obesi, ali če je posebno siten, tudi na nos ob enem (= na vrat na nos). Tudi na oni svet si pomaga marsikdo z vratom, če se zanj obesi, ali pa če si ga vlomi (zadostuje pa že samo zatilnik). Na kmetih nam n. znanja take slučaje huda burja. Ker tudi „pravica“ nekaterega hudodelnika obsodi v tako smrt, ima sleharna država tudi navlašče za to posebne strokovnjake, ki ta posel dobro razumejo. Le „mrvo“ zaškrlije in — človek je mrtev.

Ljudje, o katerih svet sodi, da hodijo „po glavi“, morajo imeti posebno trd vrat. Takim tudi ni treba dvomiti: se jih li glava drži ali ne, če bi bila še tako zmešana. Vrat je tudi kriv, da kedo glavo „po konci“ nosi, ali pa povešano, kakoršen je že, trd ali voljan. Pri vojakihi hočejo, da so fantje gibčni, torej to zahtevajo tudi od vratu. N. pr. „Sie Einjähriger,

warum halten Sie den Hals so steif? — Was sind Sie?“ — „Ein Sänger“. — „So, dann ist Ihnen wohl die Tonleiter im Halse stecken geblieben!“ — Primeri se tudi, da je človek življenja sit, da sam sebi pri vratu vun rase!

XI. Grlo.

Vrat je po sredi votel, — kakor strah, — in ima torej kakor nekatere železnične proge, svoj predor (tunnel) ki se imenuje grlo. O njem veljajo besede Horacijeve: „Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci“, kajti Stvarnik je pri njem združil oboje: utile in dulce (koristno in prijetno) podarši mu glas in pa žejo. Na videz je to sicer nekako čudna združba, a vendar sta oba — glas in žeja — največja dobrotnika človeštvu.

Žeja prebiva v grlu sicer na suhem, vendar pa od njega „eksekutivnim“ potom iztirjuje mokroto. Egoizma (sebičnosti) ima glas manj, kakor žeja, kajti z žejo pridobivamo užitek le sebi, z glasom pa sebi in drugim. Z žejo spravimo kaj vase, z glasom pa iz sebe. Zatorej lahko trdimo, da opravljata žeja in glas grlu „import“ pa „eksport“ — in spremljata človeka kot dva prijatelja skozi vse življenje — od zibel do groba.

Dasiravno imata oba svoje posebne „registre“, sta si vendar gledé svojega opravka zelo podobna.

ban hrvatski in ogerski poljedelski minister, sklepali, da se misli na kako približanje Bosne in Hercegovine deželam ogerske krone. „Bosnische Post“ pozdravlja došle goste kot zastopnike dežel, s katerimi ima Bosna mnogo naravnih in zgodovinskih vezij. Potem pa naglašja, da je Oger pripravil okupacijo Bosne in Oger zopet Bosno tako lepo vredil. Te besede oficijoznega lista pač kažejo, da se res misli na tesnejše združenje z Ogersko, bodisi že neposredno ali pa posredno, z združenjem s Hrvatsko. Prvo je pač verjetnejše, ker Mažari ne bodo radi s povekšanjem Hrvatske povekšavali hrvatskega vpliva. Seveda bode moral konečno vsakemu vrejenju pritrditi še avstrijski državni zbor, ki se pa najbrž ne bode prehudo ustavljal željam Ogrov.

Novi nemški državni tajnik. Kakor smo že jedenkrat omenili nemški državni tajnik za finančne stvari baron Maltzahn ni bil zadovoljen z davki, ki se naložé, da se pokrijejo stroški za povekšanje vojne. Shodu finančnih ministrov v Frankobrodu je on še predsedoval, ali sedaj je pa že odstopil. Njegovim naslednikom je imenovan poznanjski deželni glavar grof Pasadowski-Wehner. Novi državni tajnik je nekaj let bil pruski deželni poslanec in pripadal k svobodno-konservativni stranki. Kake posebne politične vloge ni igral in tudi ni mož strogo določene politične barve.

Bavarski regent se baje misli odpovedati regentstvu v prid svojemu najstarejšemu sinu Ludoviku. Regent baje ni zadovoljen, ker ga ministri o vsem dovolj odkritosrečno ne poučé, temveč mu olupšavajo vsako stvar.

Nedeljski počitek v Nemčiji. Oficijozna „Nord. Allg. Zeitung“ priobčuje načrt zakona o prepovedi dela ob nedeljah pri nekaterih obrtjih. Predno se ta načrt zakona predloži parlamentarnemu razpravljanju, se bodo še delodajatelji in delavci poprašali za mnenje.

Židje v Rusiji. Kakor se kaže, se bližajo za žide boljši časi v Rusiji. Nekaj časa so jih preganjali, ali sedaj se je jim pa že dovolilo, da se smejo naseljevati tudi po vaseh in trgih na posestvih veleposestnikov in zasebnikov. Samo v take vasi se še židje ne smejo naseliti, kjer so sami kmetje. Takih vasij je pa jako malo v Rusiji. Tako polagoma židje tudi v Rusiji vse dosežejo, kar želé.

Zatožba srbskih ministrov. Preiskovalni odsek je sklenil, da se tožijo vsi liberalni ministri in se vzdržé vse točke zatožbe, ki so se navele v dotičnem predlogu v zbornici. Če bodo ministri obsojeni, povrniti bodo morali tudi škodo, kolikor je ima država, ker nova ugodnejša carinska pogodba z Avstro Ogersko ni o pravem času stopila v veljavo. Odsek zahteva, da se poleg ministrov tožijo tudi vsi liberalni prefekti in pa poveljniki onih vojaških oddelkov, katere so politična oblastva rabila proti narodu. Nadalje se mora tožiti državni svetnik Živan Zivanović, ki je kot predsednik volilnega odbora na željo vlade bil razveljavil vse volitve v timoškem okraju, ko so zmagali radikaleci. Iz vsega tega se vidi, da se radikalna večina nikakor ne misli šaliti, temveč hoče na vsak način bivše ministre spraviti v ječo.

Poje in pije se po celih, polovicah, četrtinah, osminkah itd. Srečata se pa tudi v mešanih zborih in mešanih pijačah. Glas gre dostikrat skozi nos, žeja pa v nos in se tudi vleže na nos. Kakor ima glas svoj „tremolo“, tako ima žeja svoj „delirium tremens“; glas svojo „mačkino godbo“, žeja „mačkino mijavkanje“ (mačka, zgago, Katzenjammer = Gewerbestörungsklage des Kopfes gegen den Magen wegen unerlaubter Errichtung eine Spiritus-Niederlage) — Glas pravi: „Kjer se poje, tam se le prisedi“, — žeja pa; „Kjer se pije, tam se le pomudi“. Kot brat in sestra delujeta drug drugemu v roko. Kaj bi bilo pitje brez petja — in kje je pevec, ki bi ne skušal s par vrčki ali litri vrediti razmerja mej sušo in močjo! Pesem zahteva pijače in pijača hoče pesem (zdravico). V zdravici se petje in pitje zjedini; petje se klanja pitju in pitje pospešuje petje. Žeja praznuje svoje „bahanalije“, iz grla pa vrô pevske in vinske iskric. Poje in pije se po „sekiricah“; s časoma se človek napoje in napije ter se dviga do vedno višje in celo najvišje Lutrove modrosti:

„Kedor ne ljubi petja in pa vina,
Ostane svoj živi dan neumna živina“.

Dejansko službo žeja prej nastopi nego glas. Kedar ugleda otrok „luč tega sveta“, le kriči (véka),

Cerkveni letopis.

† Knezoškof Zwerger.

Po dolgi, mučni bolezní zatisnil je svoje trudno oko dne 14. avgusta ob 1/12 po noči višji pastir sekovske vladikovine. Že več tednov boril se je s smrtjo, in njegovi duhovniki in verno ljudstvo je pošiljalo gorkih prošnjâ pred prestol božji, da jim še ohrani izredno ljubljene škofa. Ali pred prestolom božje previdnosti sklenjeno je bilo drugače. In sedaj žaluje osiročena vladikovina in toči bridke solze za svojim ljubljencem pred njegovim mrtvaškim odrom...

Porojen v Altrei-u na južnem Tirolskem dne 23. junija 1824 kot sin priprostih, delavnih, strogo vernih kmetskih starišev, jel se je šolati še le kot 16letni mladenič vsled priporočila domačega duhovnika Plauerja. Gimnazijo obiskoval je v Bolzanu in Inomostu. Modroslovja učil se je na vseučilišču v Inomostu; bogoslovje pa je študiral v Tridentu in Briksenu. Dne 14. decembra 1851 bil je posvečen za mašnika. Želel je stopiti v dušno pastirstvo. Toda po volji svojega višjega pastirja šel je v zavod svetega Avguščina na Dunaj, kjer pa je ostal le kratko časa. Pozvan v domovino zasel je pastirsko stolico v bogoslovnem semenišču tridentinskem, kjer pa je ostal le nekaj mesecev čez tri leta. Pozvali so ga namreč zopet na Dunaj v Avguštimej za špirituala in c. kr. dvornega kapelana. Ali tudi tu ni ostal dolgo časa. Tedanji tridentinski knezoškof Riccabone imenoval ga je stolnim kapitularem, kjer je kmalu postal tudi stolni prošt.

Leta 1867 izpraznjena je bila sekovska škofija. Zato je bil izvoljen od solnograškega knezo-nadškofa po želji papeža Pija IX. Janez Zwerger. Posvečen dne 13. oktobra 1867 v Solnogradu, stopil je prvič v Marijinem Celju na tla svoje vladikovine. Dne 10. novembra leta 1867 bil je slovesno vmeščen v svoji stolnici.

Petindvajset let in devet mesecev je vladal svojo škofijo. Cesar sam je spoštoval in odlikoval zaslužnega cerkvenega dostojanstvenika z redom železne krone prve vrste, z velikim križem Franc-Jozefovega reda in z dostojanstvom tajnega svetnika.

Pokojnika delavnost označiti v kratkih vrsticah je nemogoče. Zavzet za svoj poklic, dober oče svojim ovčicam, prijazno občujoč vselej tudi z najprostejšimi svojimi podaniki pridobil si je njih srca v tolike meri, da smelo trdimo, da je bil knezoškof Zwerger najpopularnejši škof v Avstriji. Ne samo v domači škofiji, i. po drugod si je pridobil premnogo iskrenih spoštovalcev. Znana je njegova odločnost v obrambi cerkvenih pravic. Smelo ga pridenemo prvim in najodločnejšim prvoboriteljem za cerkvene pravice v Avstriji. Rudigier, Gasser, Fessler in poleg njih Zwerger so svetla imena, ki bodo osvetljevala na vekov veke zgodovino katoliške zavesti v naši širni domovini. Podpiral je pokojnik katoliško časnikarstvo, razširjal v svoji vladikovini cerkvene redove, sam je pisal poučne knjige svojim vernikom...

— k večemu, če ima mati to kričanje za petje, — dočim žeja takoj prve dni kaže nagnenje do „flaše“. Starost pa žeje prav nič ne ovira, marveč večjidel še pospešuje t. j. čim stareji je človek, tim raje namaka grlo.

Petje se prične pri „otročjih pesnih“ ter se prepoje skozi vse različne „dissonance“ življenja. Prepeva: popotne, delavske pesni, napitnice (zdravice), družbinske in cerkvene pesni, vojaške, narodne in socijalne, dokler ne pride do zadnjega stiha:

„Vedno dobre volje bil,
Rad je pel, še rajši pil;
Pa je prišla grenka smrt,
V črni zemlji je zaprt,
Zdaj bo v črni zemlji gnjil,
Zrel'ga vinca več ne pil.
Oh kako je škoda za-nj,
Ki ne bo ga več nazaj!“

Posebna prikazen pri glasu (česar pri žeji ni), je ta, da se preminja (mutira). Človeku se namreč kar na enkrat drug „regiŝter“ odpre; spat se vleže s prvim tenorjem, a vstane z drugim basom.

Žeja ima človek skupno z vsemi živalmi, za petje pa je dobil od „nature“ izključni patent. Konkurenco delajo mu le ptice in neke vrste ribe, ki jih Nemci zovejo „Backfische“.

(Konec sledi.)

Vsako leto je potoval v Rim in ljubezen do rimske stolice je svetla zvezda v njegovem delovanju. Dolgo je vladal svojo škofijo, celí četrť stoletja je svetil svojim vernikom z besedo, s pismom in vzgledom; radodarnost njegova je znana izvan mejâ sekovske vladikovine... Zato na njegovi gomili ne žalujejo le verniki zelene Štajerske, marveč tudi katoličani cele širne Avstrije in še dalje.

† Škof Binder.

Ravno isti dan kakor knezoškof Zwerger je zatisnil svoje oči škof v Sv. Hipolitu, dr. Binder. Zbolel je dne 14. maja, vračajoč se z birmovanja, in ni več okreval. Škof Binder rodil se je dne 19. avgusta 1822 v Laachu pri Jauerlingu in je bil dne 23. julija 1846 posvečen v Sv. Hipolitu za duhovnika. Več let je deloval v duhovnem pastirstvu, pozneje je bil profesor, naposled ravnatelj škofovskemu semenišču.

Spisal je jako učeno delo o zakonskem pravu. Dne 7. oktobra 1872 je bil imenovan naslednikom škofu Fesslerju. Za škofa posvečen je bil dne 9. februarja prihodnjega leta. Za svoje mnoge zasluge je bil imenovan prestolnim asistentom svetega očeta, odlikovan z komanderskim križem Leopoldovega reda in dostojanstvom tajnega svetnika. V javnosti pokojnik ni veliko deloval. Glavno njegovo tako delovanje je bilo v ožjem škofovskem odboru. Bolj intenzivno je pa bilo njegovo delovanje v njegovi škofiji sami. Posebno je skrbel za vzgojo dobrega duhovskega naraščaja. Zato pa po njem žaluje vsa škofija, duhovščina in katoliško prebivalstvo, pa tudi avstrijski škofje so zgubili ž njim skušenega in gorečega člana, država pa zvestega domoljuba.

Zlata maša stolnega prošta mil. g. dr. L. Klofutarja.

Mnogobrojno ljudstva se je zbralo včeraj v okrašeni stolnici, da bi bilo prisotno zlati maši mil. stolnega prošta. Saj je pa tudi mil. prošt znan po celem mestu, malo ne po celem Slovenskem, od vseh spoštovan, od neštevilnih priljubljen, od nikogar sovražen. Zato je včerajšnji dan združilo se ž njim nebrojno sre, čestitajoč mu in želéč mu z naprej sto sreč. — Besede slavnostnega govornika č. o. Loingerja, ki je povdarjal, da se za hvalja Bogu za zlato mašo mil. prošta i stolnica i Ljubljana i škofija i krščanstvo so bile odmev čuvstev, ki jih je gojil včeraj vsak, kdor pozna gosp. zlatomašnika. Po asistenciji stolnih kanonikov je pristopil mil. gospod k altarju, čvrst in krepek; nikakor se mu ni poznalo, da je ta dan pred 50 leti prvič stopil pred altar Gospodov. Bil je takrat bolehen, slaboten! še bolehnější se je vrnil z Dunaja; smrt v kratkem so mu prerokovali njegovi predstojniki, zato je veseleč se dobrega zdravja z hvalo za ta veliki božji dar najkrepkeje zapel po odpeti sv. maši — Te Deum laudamus. Pokazalo se je tudi, da naš višji pastir, mil. knez in škof jako spoštuje gosp. zlatomašnika. Sam je bil pri zlati maši in zlatomašnik in njegovi bližnji tovariši, stolni kanoniki, so bili včeraj pri njem v gostijah. Ponavljajoč želje, ki smo jih že v ponedeljek izrazili, naj dostavljamo le še, da je mil. gosp. zlatomašnik dobil o priliki svojega slavnostnega dne neštevilno brzojavnih in pismenih čestitk in mnogo spominskih daril. Tako n. pr. so mu č. gg. bogoslovski profesorji poklonili krasno mašno knjigo in ob tej priliki je njihov starosta preč. g. Jos. Smrekar prelepo ga ogovoril; mej drugim nekako tako-le: „Milostni stolni prošt, prespoštovani vodja bogoslovskih věd! Ako se, milostni, z dušnim očesom ozrete nazaj v preteklo petdesetletje: boste gotovo s hvaležnim srcem spoznali množico milostij in darov, katere Vam je ljubi Bog v svoji dobrotnosti in modrosti dodelil; uvideli boste pa tudi z opravičenim zadoščenjem in nekakim ponosom, da darov od Boga podeljenih niste pustili mrtvo, brez sadu, ležati — ampak, da ste vse svoje moči napeli, da jih uporabite in izkoristite v prid duhovskega naraščaja ljubljanske škofije, v povzdigo bogoslovske věde. Priča temu je cela vrsta bogoslovskih knjig, katere ste spisali v latinskem in slovenskem jeziku, katere so Vam mnogo in veliko pohvalo ne samo v domači deželi, ampak tudi zunaj nje donesle. Bili ste nam vsem vesten učenik, in sedaj ste nam že mnogo let dragi vodja bogoslovskih věd.

Zato pa smo tudi profesorji ljubljanskega semenišča z veseljem uporabili to slavnostno priliko, da Vam poklonimo mali spomenik v znak naše hvaležnosti, našega spoštovanja in duhovskega soveselja z Vašo petdesetletnico. Sklenili smo ne samo enoglasno, ampak — kar posebno povdarjam — vsi veseloglišno, da Vam poklonimo darek, kateri naj bi po svoji obliki Vas spominjal na Vašo poglavitno, na literarno delovanje — torej knjigo; po svoji vsebini pa naj bi bil v soglasju s slovesnostjo zlate maše, torej mašno knjigo, ki naj bi bila tudi po svoji umetnostni krasoti nekoliko dostojna toliki slavnosti.

Sprejmite torej, milostni, blagovoljno pričujočo mašno knjigo; rabite jo še dolgo v milosti Božji in krepkem telesnem zdravju; in ohranite nam, kakor dosedaj, tudi zanesljivo svojo naklonjenost!

Za tem naj omenjamo, da so č. gg. ljubljanski katehetje darovali lepo vezene pontifikalne rokavice rokama, ki ste pol stoletja pisoč toliko koristili šoli in vzgoji, državi in cerkvi. Sliko „Disputa“, ki so jo darovali gg. bogoslovci, smo že opisali. Gg. duhovniki Tržičani, ožji sorojaki gosp. zlatomašniku, so mu darovali krasen album s fotografijami vseh darovalcev in vseh tistih krajev, ki so z življenjem slavljencev v posebni zvezi, namreč: njegov rojstni kraj Tržič, v katerem se vidi hiša, v kateri je bil rojen; potem farna cerkev, v kateri je bil krščen, birman, prvo sv. obhajilo prejel in novo sv. mašo Bogu daroval; potem: Dob, kjer je bil tri mesece kapelan, Šmartno pri Kranju, kjer je 2 leti kot kapelan deloval; potem škofijsko cerkev, v kateri slušbuje kot stolni prošt, potem Radovljico, kjer ima kot stolni prošt posestvo in zadnjič ljubljanski grad, na katerem znožju v Ljubljani prebiva. V albumu je poleg tega sviral, ki igra štiri domače slovenske pesmi: „Po jezeru“, „Zagorski zvonovi“, „Kje dom je moj“, „Pridi Gorenc“. — Bog daj, da bi še dolgo v prid slovenskega ljudstva delujočega zlatomašnika razveseljevale!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. avgusta.

(Zahvala.) O priliki petdesetletnice mašniškega posvečevanja (27. julija) in potem moje zlate maše (15. avgusta) mi je od vseh strani ljubljanske in drugih škofij tolikanj čestitek telegrafično in pismeno došlo, da mi ni mogoče se vsem preč. čestiteljem posebno zahvaliti. Naj torej vsi preč. gg. čestitelji dovolijo, da jim po tej poti s ginjenim srcem svojo prisrčno zahvalo izrekam.

V Ljubljani, 16. avgusta 1883.

Leon. Klofutar, stolni prošt.

(Slovenski romarji.) Iz Marijinega Celja dne 14. t. m.: Marijino Celje že dolgo ni bilo tako obiskovano, kakor letos. Tako pripovedujejo prebivalci ondodni. Dan za dnevom, skoro uro za uro prihajajo nove čete božjepotnikov. Le jeden dan sem čul Mažare, Hrvate, Čehe, Nemce iz vseh strani in Slovence. Ako človek ni nikdar ganjen, pride naj sem na božjo pot. Kako krasen prizor je, ko vidiš imenitne gospode poleg revnih kmetičev, razvajene gospe poleg ubožnih dekel prepevati skupno in slaviti nebeško Kraljico. Tudi Slovenci so se udeležili shoda v velikem številu. V soboto nas je prišlo 750, v nedeljo je prišla procesija z 200 božjepotniki le iz Celja in okolice. Presunljivo je gledati bliščeče solze v očeh marsikoga, ko srečno pride do svojega cilja. Nekdo je kar pretakal solze, ko je zagledal altar One, ki mu je izprosila zdravje po hudi bolezni. Le 1 gl. 20 kr. je vzel seboj iz Celja in ob tem ima živeti on in njegova družina, skupaj pet glav, vsaj 4 dnij. Pa ljubezen do Marije in sreča, da jo ima pred seboj, vse premaga! Duhovnikov imamo prav lepo število seboj, zlasti iz lavantinske škofije. Veselje romarjev je prispelo do vrhunca, ko so čuli z lece pozdrav v domačem jeziku. Celo marsikaterega tujca je prevzelo, ko je zrl, kako so bili ganjeni Slovenci med pridigo. Iskrena hvala g. dr. A. Medvedu. Naj bi pač v kratkem izpolnil svojo obljubo ter zopet pripeljal Slovence v naročje njih prave zaščitnice. Slovenci so svojo srečo in svoje veselje tudi zunaj pokazali. Čul sem petje v več jezikih, a vsako petje je utihnilo, ko so se začele slovenske popevke. Tudi najbolj razvajena nšesa so se divila petju in ni bilo Nemca, ki bi ne priznaval, da so Slovenci rojeni pevci. Zlasti ginljivo je bilo zadnje jutro, ko smo se 14. t. m. poslavljali od Materinega prestola. Čulo se je pred milostnim prestolom le slovensko petje. Kar oblegali so nas

tujci z vseh strani. Dne 14. t. m. smo se ločili nad vse srečni; žalost pa se je brala vsakemu na obrazu, ker je prišel tako kmalu ločitve čas. Bog daj, da bi se kmalu zopet sešli! — Dne 13. t. m. je prišlo nad 700 Dunajčanov — sami gospodje. Njih vsprejem utegne biti preveličasten, ker je to prva javna božja pot dunajskih kristijanskih mož. Danes, ko smo bili še mi tu, prejelo je že lepo število gospodov sveto obhajilo. Bili so v prelep vzgled našim romarjem. Tudi Goričanov je prišlo dne 14. t. m. nad 500. Tukaj se pozna, tukaj se skuša, da pravo pobratimstvo, prava ljubezen je najti le v katoliški cerkvi. Tu speznava vsakdo tujca kot brata. Nismo še Slovenci zadnji. To spričevalo so nam dali tujci — Nemci.

(Ein alter Oesterreicher.) Z Dolenjskega: Miroljubni in spravoželjni „Narod“ je moral seréda tudi o katoliškem shodu v Novem Mestu kaj blekniti. Za shod, ki mu veličastva ni sam ne more odrekat, in ki se je vršil ves v znamenju ljubezni in miru, ima samo nekaj zabavljic. Ni čuda, ker si je izbral tako nepripravnega poročevalca. Poročevalec S—c si je namreč gotovo mislil, da se bo govorilo na shodu tudi v nemškem jeziku, ki ga on „ein alter Oesterreicher“ tako iz srca ljubi. Ko je pa izprevidel, da ti „klerikalci“ nočejo z nemščino na dan, se je vsrdilo njegovo „staro avstrijsko“ srce in šel je — zabavljat v „Narod“. „Staremu Avstriju“, če tudi ni vstvarjen le za razdiranje, želimo mnogo veselejših ur, nego jih je vžil pri novomeškem katoliškem shodu. Škoda zanj in za „Narodove“ bralce, če bi mu katoliški shodi tako zagrenili dušo, da bi še večkrat pošiljal v dežel tako usmiljenja vredne in slabe dovtype, kakor zadnji terek. Vendar pa mu lahko rečemo, da v naših očeh ni zgubil prav nič veljave, nekaj zato, ker ti slabi dovtype njegovi niso bili niti prvi mej slabimi, niti najslabši, nekaj pa zato, ker slava „eines alten Oesterreichers“ ostane — vekomaj! „Narod“ mu jo je res hotel pred nekaj leti kaliti, ko je v Žužnem bregu pri obravnavi nemški posloval, toda kakor hitro je svetu pojasnil, da je on „ein alter Oesterreicher“, mu tudi „Narod“ ni mogel vzeti njegove slave.

(Pogoščenje vojakov domačega pešpolka št. 17.) Povodom odhoda vojakov domačega našega pešpolka sklenila je mestna občina ljubljanska na dan rojstnega dne Nj. Veličanstva cesarja, to je, 18. avgusta t. l., pogostiti na primeren način vse moštvo tega polka, in sicer: z mesom, s pivom, kruhom ter jedno smodko za vsakega moža. To pogoščenje se bode vršilo za 3 batalijone (12 kompanij) v novi, a za ostali 4. batalijon (4 kompanije) pa v šentpeterski vojašnici.

(V znamenju cerkvenega prava.) Dejstvo (po „Narodu“): V nedeljo je praznovala kranjska čitalnica tridesetletnico svojega obstanka. Mnogo društev z zastavami je prišlo ob tej priliki v Kranj. Zastavam (neblagoslovljenim) se je zabranil od cerkvene oblasti vhod v cerkev. Na pokopališču so bili prepovedani govoriti. — Posledica: strahovito zabavljanje proti našemu prevzv. knezu in škofu, članek v ponedeljkovem „Narodu“, ki ima nekaj divjega v sebi; kdor „Narodu“ veruje in se dá vplivati od njega, mora se vsled tega članka navdati najbesnejšega sovraštva proti škofu. To je tudi članek dosegel. — Naš odgovor: Gledé govorov na pokopališču smo že pojasnili cerkveno stališče. Pokopališče je blagoslovljen prostor in cerkvena oblast mora paziti, da se ne zlorablja. Lajik nima nobene pravice ondudaj imeti govorov. Vsak Slovenec spoštuje Preširna in Jenka, a vsak katoliški Slovenec mora spoštovati tudi sv. cerkvene kraje in določila cerkvena o njih. Gledé zastav pa se razvidi cerkveni zakon iz določbe, ki jo je izdala Congregatio s. Officii dné 3. septembra 1887. Latinski slove tako-le: „Interrogata Congregatio s. Officii circa benedictionem vexillorum sodalitarum laicalium nec non circa introductionem in ecclesiam eorundem vexillorum ita Decreto diei 3. Septembris 1887 respondit“: I. „Circa benedictionem vexillorum.“ — „Non esse benedicenda vexilla, nisi earum societatum, quarum statuta ab auctoritate ecclesiastica adprobata fuerint, ab eaque aliquo modo dependant, et aliquod religionis signum, nullum autem emblema reprobandum, praesferant“. II. „Quoad vexilla in Ecclesiam introducenda“. — „Non esse admittenda, nisi vexilla Confraternitatum, et ea quae benedicta fuerint, uti supra“. — V prevodu slove: „Congregatio s. Officii je vprašana glede blagoslovljenja zastav posvetnih društev in gledé tega, se li smejo nositi

v cerkev, odgovorila z določbo z dné 3. sept. 1887 tako-le: I. „Gledé blagoslovljenja zastav“. Blagosloviti se smejo samo tistih društev zastave, katerih pravila so bila potrjena od cerkvene oblasti in ki so od nje na kak način odvisna in imajo kako versko znamenje, toda nobenega znamenja, ki bi se moralo zavreči“. II. „Gledé tega, se li smejo nositi zastave v cerkve“. — „Ne smejo se dopuščati razven zastav cerkvenih bratovščin in tistih, ki so bile blagoslovljene (kakor zgoraj)“. — Dovolj! Cerkveni zakon velja za Kitaj in za Kranjsko, za Rim in za Kranj. Slabo za duhovnika, slabo za škofa, ki se ga ne drži.

(Kongregacija) frančiškanske provincije bo 24. t. m. v Ljubljani.

(Konsekracija) frančiškanske cerkve in velikega altara v Brežicah vršila se bo po mil. knezu in škofu lavantinskem dr. Mihaelu Napotniku 26. avgusta.

(Umrl) je včeraj dne 15. t. m. v Ljubljani v lastni hiši g. cand. phil. Fr. Gestrin, previden s sv. zakramenti za umirajoče. Že nekaj časa sém je bolehal; sušica ga je spravila s sveta. Rajni je bil nadarjen in blag mladenič, domovini in Slovenstvu je hotel posvetiti vse svoje moči. Že nekako 9 let sém se je poskušal v pesmih; v lansko leto je izdal pri „Dr. Hribarju“ svoje pesmi, katerim je pridal polno upanja v naslovu št. I. Bila je št. I. in zadnja. Kakor čujemo, je volil rajni svoje premoženje narodnim prosvetnim zavodom. Bog mu daj večni mir!

(Novice) Iz Idrije: V ponedeljek, 14. t. m., ponesrečil se je v Inzaghijevem rovu delavec Anton Razpet, star 32 let. Delal je v rovu, kar je prišla „šala“ navzdol in ga potlačila. Zlomljen mu je križ, čeljust zdrobljena, drob ves poškodovan, težko da bi okrevl. — Dohod v Idrijo bil je dosedaj veličasten; dva impozantna, visoko nad cesto se dvigajoča zidana slavoloka — služéča za vodovod — bodeda skoro kmalu izginila. Podrli so prvega že do cela; imel je zlat napis na črni, vltiti plošči: „AQVAEDUCTVS CVM VICINIS AEDIBVS SVB C. R. CONSILIARIO ALOYSIO A PRETTNER NOVVS ERECTVS. A. D. MDCCCXXV.“ Ta veličastna stavba bila je torej še le 68 let stara in že je ni; tako zginja vse na svetu. — Na praznik Matere Božje pokopali smo občno spoštovano, verno gospo Leopoldino Senčar, rojeno Punčuh. Naj v miru počiva!

(Nesreča.) Dne 9. t. m. je Andrej Rape iz Rafolč, v kamniškem okraju, v šali s ptujo puško pomeril v svojega brata Peregrina. Meneč, da puška ni nabita, je sprožil in brata zelo nevarno ranil.

(Letina. — Zdravje.) Z Dobrove, dne 15. avgusta. Smo pač na svetu — v dolini solzá. Kar je tukaj veselega, je, da se je prvi poljski pridelek letos prav dobro obnesel; mlatva ozimine je sploh vrlo plenjala; Bog daj enako srečo vrlim Dobrovčanom tudi gledé jesenskih poljskih sadežev, kateri sedaj še najboljšega obetajo. — Zdravstvo med ljudmi in sploh je kaj povoljno. Bog je potrdil tudi v prihodnje! Tužno je pa to, da so naš v. č. in prezasluzni gosp. župnik dne 7. m. precej nevarno oboleli; obrnil bil je namreč tega dne jim mrtvoud precej zelo levo stran; leva noga in roka bili ste za enkrat popolno ohromeli. Sedaj se jim je v ta uda že zopet nekoliko življenja povrnilo. A stare nadloge so postale nekoliko nadležnejše. Upajmo, da mili Bog in dobrovska Mati Božja drago življenje še ohranita in utrdita. Priporočajo se prav iskreno v molitev. Bog usliši!

(Novo lekarno) je te dni v Ribnici otvoril g. Rom. Linhart. Za ribniški okraj je bila ta naprava neobhodno potrebna, ker so do sedaj morali ljudje ali v Kočevje po zdravila hoditi ali pa so jih morali iz Ljubljane naročevati.

Društva.

(Zaveza slovenskih učiteljskih društev.) Peta skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ od 16. do 18. avgusta 1893 l. v Mariboru. — I. V sredo, 16. avgusta: A. Ob 5. uri popoldan seja upravnega odbora v Čitalnici. B. Ob 8. uri zvečer zboravanje odposlancev slovenskih učiteljskih društev v Čitalnici. II. V četrtek 17. avgusta: A. Od 8. ure naprej postranske seja in sicer zboruje: 1. odsek Šlomšekov v Čitalnici; 2. odsek za šolsko vrtnarstvo v dvorani pri „Gambrinu“; 3. odsek za razna učila v Čitalnici; in eventuelno 4. še kak drugi odsek, ako zbor odposlancev to za potrebno spozna. B. Ob 10. uri ogledavanje razstave učil. C. Ob 12. uri skupni obed pri „Gambrinu“.

(Oseba plača 1 gld.) D. Ob 3. uripopolodan glavni zbor v veliki dvorani pri „Gambirinu“ po vsopredu, kakor ga bode določil zbor odposlancev. Oglášena so sledeča predavanja oziroma naloge: 1. „Najnovjše reformatorne težnje na pedagoškem polju“. — „Učiteljsko društvo za mariborsko okolico“. 2. „Kaj in kako naj čita mladina?“ s posebnim ozirom na razvoj slovenske književnosti za mladino. — Poročevalec g. Janko Leban, nadučitelj v Begunjah nad Cerknico. 3. „Zakaj učitelj v javnem življenju ne živa tistih pravic in tistega spoštovanja, katero mu pristojajo po njegovem vzvišenem poklicu“. — „Postojinsko učiteljsko društvo“. Poročevalec gosp. Anton Skala, nadučitelj v Vipavi. 4. „Vojaška telovadba v ljudski šoli“. — „Pedagoško društvo“ v Krškem. Poročevalec g. Ivan Lapajne, meščansko-šolski ravatelj v Krškem. 5. „Volilne pravice učiteljev“. — Isto društvo. Poročevalec g. J. Ravnikar, nadučitelj v Mokronogu. 6. „Konkretual-status“. — Isto društvo. Poročevalec gospod J. Ravnikar, nadučitelj v Mokronogu. E. Po glavnem zboru zopet seja odposlancev, da se izbere novi upravni odbor. F. Ob 8. uri zvečer na vrtu pri „Gambirinu“: Zabavni večer s petjem in godbo. Vsopred: 1. Fran Wagner: „Pod dvoglavnim orlom“, koračnica, svira godba. 2. Meyerbeer: Potpourri iz opere „Hugenotten“, svira godba. 3. Dr. G. Ipavc: „Zavezna“, unisono s spremljevanjem orkestra. 4. Ferincci: „Odmevi od Marice“, valček, svira godba. 5. Czi-bulka A.: „Gozdno šumenje“ (Waldeflüstern), idila, svira godba. 6. Nedved A.: „Avstrija moja“, moški zbor. 7. Komzák: „Za vesele ljudi“, veliki potpourri, svira godba. 8. Hudovernik L.: „Naša zvezda“, poje mešani zbor mariborske čitalnice. 9. Král: „Nje“ (An Sie), polka mazurka, svira godba. 10. Volarič H.: „Slovan na dan“, mešani zbor. 11. Füllekruss E.: „Fantazija o operah“, svira godba. 12. Volarič H.: „Gospodov dan“, poje mešani zbor mariborske čitalnice. 13. Bayer: Potpourri iz „Puppenfee“, svira godba. 14. Nedved A.: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. 15. Füllekruss E.: „Veselo pri vinu“, polka hitra, svira godba. 16. Komzák: „Za cesarja in domovino, koračnica, svira godba. Pri zabavnem večeru sodeluje godba južne železnice in iz prijaznosti tudi čitalnični mešani pevski ter tamburaški zbor. Tamburaši nastopijo v presledkih v dvorani. — Vstopnina za osebo 50 kr., za obitelj 1 gld. 20 kr. — III. V petek 18. avgusta: A. Ob pol 9. uri sveta maša pri oo. frančiškanih. B. Izlet v Lembah.

Spominjajte se
„katoliškega sklada“
ob raznih prilikah!

Telegrami.

Sv. Hipolit, 14. avgusta. Škof Binder je umrl ob 5³/₄ uri popoldne vsled otrpnenja možganov. Pogreb bode ob 10 uri dopoldne v četrtek. V oporoki, ki se je odprla, si je odklonil vse vence.

Dunaj, 16. avgusta. Nasproti poročilom raznih časopisov o sumnih obolenjih v bruskem vojaškem taborišču se je na podlagi bakterijologične preiskave izvrzkov določno konstatovalo, da je kolera povsem izključena. Zdravje vojakov na Dunaju in okolici je relativno dobro.

Leyov, 16. avgusta. V poslednjih 48 urah jih je v okrajih Nadworna in Swiatyn 24 zbolelo za kolero, 11 pa umrlo.

Budimpešta, 14. avgusta. Reka Szekesä je izstopila, preplavila ceste, podrla mostove in uničila pridelke na polju. Na sebeczkiskih travnikih je odnesla dve carinski hišici in dve poslopji. V Kapiju je podrla 6 hiš, v Czediku 2, v Töltszoku 30. Mnogo ljudij je utonilo. V Kapiju so izveleli 2, v Töltszoku 4, v Felsősebesu 3 mrtve iz vode. Brzojavni promet je ustavljen. Pri železnicah, ki se zidajo, je povodenj naredila kaci 150.000 goldinarjev škode. Tudi reka Ungher je izstopila in napravila mnogo škode. Ceste so preplavljene. Bati se je še več nesreč.

Berolin, 15. avgusta. Trije poljski delavci umrli so za kolero, ki se je že konstatovala.

Bombay, 15. avgusta. Danes zjutraj je bil popolen mir. Provročitelje nemirov še vedno zapirajo. Do sedaj so jih nad 1500 zaprli. Vodje muhamedanov in bramancev so imeli posvetovanje. Od tega posvetovanja se pričakujejo ugodni vspehi.

Ponarejena črna svila. Sežgi vzorec blaga, katerega hočeš kupiti, in takoj spoznaš ponaredbo. Prava, čista barvana svila se takoj škodra, hitro ugasne in pusti malo pepela prav svetlorjave barve. — Ponarejena svila pa, ki se hitro umaže in zlomi, počasi gori, posebno pa dalje tlé nekatere niti, če je blago zelo barvano, in pusti črnorjav pepel, ki se ne škodra, ampak zvije. Če stareš pepel prave svile, postane prah, ponarejene svile pa ne. **Svilarnica G. HENNEBERG** (c. in kr. dvorni založnik), Zürich razpošilja rada vzorce prave svile vsakemu in pošilja po naročilu blago v hišo poštnice in carine prosto. Pisma veljajo 10 krajevarjev, dopisnice 5 krajevarjev v Švico. 16 (7-4) 5

Umrli so:

13. avgusta. Marija Moravec, gostilja, 72 let, Poljanska cesta 40, unetica srčne in plučne mreže.
15. avgusta. Jožefa Kaiser, posestnica, 42 let, Tržaška cesta 19, spridenje želodeca.
V bolnišnici:
12. avgusta. Elizabeta Škrajnar, kajžarjeva žena, 50 let, vsled raka.
13. avgusta. Jernej Arko, pisar, 24 let, nephitis.
14. avgusta. Mihael Flis, gostič, 60 let, pyaemie.

Tujci.

13. avgusta.
Pri **Matti**: dr. Turner; Schnützer, Sperber, Kohn, potovalec, z Dunaja. — Hönigman in Jaklič, zasebnika, iz Kočevja. — Brajer iz Hrastnika. — Laxa, zasebnik, iz Siska. — Grimschitz, trgovec, iz Št. Vida. — Vogler, stavbeni uradnik, iz Bolzana. — Božič iz Podrage. — Keša, odvetnik od Križa. — Iller, inženjer, iz Grada. — Baron Seiber, nadporočnik, iz Celovca. — Šuntar, okr. zdravnik, z rodbino, iz Idrije. — Černič iz Pulja.
Pri **Stona**: Horziger, uradnikova soproga; pl. Seutter; Hermany, Löwy, Steški, trgovci, z Dunaja. — Malloyer; Abel

z otroki; Dollenz, potovalec, iz Trsta. — Valthur in Gorup iz Ljubljane. — Mollison iz Aleksandrije. — Buschmann iz Hamburga. — Klotfutar s sinom in hčerjo iz Zagreba. — Lenarčič z Vrhnike. — Sremčević, uradnik, iz Bistrice. — Hrabak, rudniški svetnik, iz Prage. — Terstenjak, župnik, od Sv. Marjete. — Marek, nadinženjer, iz Vel. Lašič. — Schauter, logar, s soprogo, iz Hammerstiel-a. — Kaltenegger, ravatelj, s hčerjo, iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Bondoš, potovalec, iz Grosuplje. — Smolar, trgovec, iz Trsta. — Kobi, posestnik, s soprogo, in Dangel iz Celja.

Pri **južnem kolodvoru**: Senler, Legat, zasebnik, iz Grada. — Fajdiga iz Kamnika. — Sozovit, posestnik, s soprogo, iz Gorice. — Perazzo, s soprogo iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Černoč, strokovni učitelj, s soprogo in hčerjo, z Dunaja. — Weber, učitelj, s Češkega. — Pečnik s Krškega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
14	7. u. zjut.	737.4	15.6	sl. jzap.	oblačno
	2. u. pop.	736.8	27.2	zm. vzh.	del. oblach.
	9. u. zveč.	738.3	19.2	sl. zap.	jasno
15	7. u. zjut.	739.9	18.6	sl. svzh.	del. oblach.
	2. u. pop.	738.9	24.2	zm. vzh.	
	9. u. zveč.	730.5	19.2	sl. zap.	jasno

Srednja temperatura obeh dni 20.7° in 20.5°, oziroma za 1.3 in 1.2 nad normalom.

J. Modic v Novi Vasi pri Rakeku sprejme takoj 403 3-1

učenica

za prodajalnico z mešanim blagom pod ugodnimi pogoji. Natančneje pové on sam.

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kapljice za želodec

zdravno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepihim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. 202 19

Zavod šolskih sester v Mariboru.

Podpisano predstojništvo usoja si p. n. občinstvu s tem javiti, da bode imel zavod v tekočem šolskem letu 1893/94

penzjonat za dekleta, šestrazredno dekliško šolo, pripravljalni in 1., 2. in 3. razred zasebnega ženskega učiteljskega, tečaj za učiteljice ženskih ročnih del in otročji vrt.

Sprejem učenk v dotične razrede in **sprejemna skušnja** bode 15. in 16. septembra.

401 3-2

Predstojništvo zavoda šolskih sester.

Dunajska borza.

Dné 16. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 15 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	95 " 80 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 85 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 " 95 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	977 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	330 " 25 "
London, 10 funtov strl.	126 " 35 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 96 ¹ / ₂ "
Cesarski cekini	5 " 94 "
Nemških mark 100	61 " 75 "

Dné 14. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 85 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 95 "
4% državne srečke 1. 1854., 250 gld.	147 " 50 "
5% državne srečke 1. 1860., 100 gld.	162 " — "
Državne srečke 1. 1864., 100 gld.	192 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 20 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 30 "
Salmove srečke, 40 gld.	66 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 50 "
Papirnih rubeljev 100	131 " 25 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izkrebjanju najmanjšeza dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.